848/10

Den 7. juli 2010 blev i sag nr. 76.799:

xxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxx xxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for følgerne efter en arbejdsulykke den 24/9 2002.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet er forældet i henhold til den dagældende § 29 i Forsikringsaftaleloven.

Det fremgår af sagen, at klageren den 24/9 2002 deltog i et team-building kursus arrangeret af hans arbejde. Herunder slog et tov benene væk under ham, hvorved han blev svunget baglæns i en koldbøtte, hvilket bevirkede, at han slog baghovedet direkte i jorden med bevidstløshed og opkastninger til følge. Arbejdsulykken blev gennem arbejdets bedriftssundhedstjeneste anmeldt til Arbejdsskadestyrelsen den 9/10 2002. Klagerens læge har i lægeerklæring I i den forbindelse oplyst, at det ikke vides, hvorvidt ulykken vil medføre varige mén.

Arbejdsskadestyrelsen anerkendte hændelsen som en arbejdsulykke, men traf ifølge det oplyste i sagen afgørelse den 15/11 2002, hvorefter styrelsen fandt, at klageren ikke ville få et varigt mén, hvorefter sagen blev sluttet.

Klageren havde imidlertid siden ulykken haft ringen for begge ører, ligesom han siden vedblivende havde haft tendens til hovedpine. Da han i 2007 havde fået det tiltagende dårligt og herudover pådraget sig nakke- og lændesmerter, anmodede han ved skrivelse af 22/9 2008 Arbejdsskadestyrelsen om genoptagelse af sagen.

Arbejdsskadestyrelsen genoptog sagsbehandlingen og foranledigede klageren undersøgt af speciallæge i neurologi. Denne har i erklæring af 28/11 2008 bl.a. anført:

> "Aktuelle klager:
> 2-3 gange ugentligt en ikke nærmere beskrivelig hovedpine lokaliseret højre pandehalvdel og uden ledsagesymptomer, i reglen af styrke 2-3 på skala 0-10, hvor 0 er ingen og 10 uudholdelige smerter. Som oftest vågner han med den om morgenen. Varer nok oftest et par timer, kan vare en hel dag. Tager ikke medicin for hovedpinen
> Har konstant ringen for begge ører uden sideforskel. Generer ikke nattesøvn. Selv om han i nogen grad har vænnet sig til den er den et irritationsmoment.
>
> 3-4 gange årligt uprovokerede lændesmerter af styrke op til 10. Medicin hjælper og han kan efter 2-3 sygedage gå på arbejde igen.
>
> Har som det værste konstante nakkesmerter af styrke 5-6 fraset en uge varende lettere bedring efter kiropraktorbehandling. Har svært ved at bevæge hovedet, kan ikke uden at det gør ondt. Får smerteforværring, når han ligger på højre side.
> …
> Resumé og konklusion:
> …
> Det må vurderes, at han ved hændelsen 24.9.02 pådrog sig hovedtraume medførende lettere hjernerystelse og at den vedblivende hovedpinetendens og tinnitus er en følge heraf. Disse gener må anses for stationære og uden behandlingsmuligheder.
>
> Den først 3 år efter hændelsen tilkomne lændesmertetendens og de endnu senere tilkomne nakkesmerter, formentlig forårsaget af degenerativ rygsygdom, kan næppe med nogen grad af sikkerhed relateres til hændelsen."

Arbejdsskadestyrelsen traf afgørelse i sagen den 12/2 2009, hvorefter ménet i anledning af ulykken den 24/9 2002 blev vurderet til 5 %, idet det af begrundelsen fremgår:

> "**Begrundelse**
> Vi har fastsat dit varige mén efter vores vejledende méntabel.
>
> Efter tabellens punkt A.4.1.1 vurderes postkommotionelt syndrom, det vil sige kognitive og affektive symptomer opstået efter hjernerystelse, med lette symptomer til mellem 5-8 procent.
>
> Du har tendens til hovedpine og tinnitus på begge ører.
>
> Dine gener svarer til punktet i méntabellen og vi vurderer, at dit varige mén på grund af skaden er 5 procent.

> Det er samtidig vores vurdering, dine gener fra lænden og nakken ikke kan tilskrives din arbejdsskade.
>
> Dine gener i lænden er først opstået 3 år efter skaden og dine gener i nakken er først opstået 5 år efter skaden."

På baggrund af Arbejdsskadestyrelsens ændrede vurdering anmeldte klageren herefter ulykken til selskabet den 28/2 2009.

Ved skrivelse af 5/3 2009 afviste selskabet at yde forsikringsdækning med henvisning til, at kravet var forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29.

Ved skrivelse af 27/5 2009 har selskabet - efter modtagelse af oplysninger fra arbejdsgiverens forsikringsselskab - fastholdt sin afgørelse og har herudover henvist til forsikringsbetingelsernes afsnit 12.1, hvorefter enhver skade straks skal anmeldes til selskabet.

Klageren har over for nævnet indbragt klage den 31/8 2009 med påstand om, at selskabet anerkender ulykkestilfældet, og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Kommer til skade 24.09.2002. Anmeldes og godkendes som arbejdsskade. … Stigende smerter gør at jeg i nov. 2008 anmoder Skadesstyrelsen om at genoptage min sag hvilket de gør. Kontakter Alka feb. 09 der melder tilbage at min sag er forældet, hvilket jeg ikke forstås. Smerterne er stadig store, men jeg går på arbejde næsten hver dag som den gamle skole."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 14/9 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Klager kom til skade den 24. september 2002 og har ifølge speciallægeerklæringen vedvarende og stationært siden haft hovedpinetendens og tinnitus.
>
> Klager var således i forsikringsmæssig forstand bekendt med sit krav, og bekendt med, at det var forfaldet fra efteråret 2002. Forsikringsaftalelovens 2-årige frist begyndte således at løbe fra dette tidspunkt, og klagers eventuelle krav overfor Alka Forsikring er forældet, da det ikke er anmeldt inden den 31. december 2004.
>
> Der ikke er noget krav om, at begge Forsikringsaftalelovens frister (henholdsvis den 2-årige og den 5-årige) skal være udløbet. Et krav om erstatning er forældet, når blot én af fristerne er udløbet. I den aktuelle sag er den 5 årige frist imidlertid også udløbet - i efteråret 2007 - hvorfor vi må fastholde, at klagers eventuelle krav er forældet, da kravet ikke er fremsat før 5. marts 2009.

Ukendskab til forsikringens eksistens og/eller dækningsomfang forhindrer ifølge praksis ikke en forældelse af kravet, hvorfor en forglemmelse endnu mindre kan forhindre forældelse i at indtræde.

Afslutningsvis skal det bemærkes, at såfremt skade/krav ikke er anmeldt inden forældelsesfristen er udløbet vil en senere forværring af følgerne af skaden ej heller kunne dækkes.

Med henvisning til klagers bemærkninger i brev af 15. juni 2009 til selskabet skal det således præciseres for så vidt angår dækning af senfølger, at der er et krav, at den primære skade (den som har medført senfølgerne) er anmeldt til selskabet før forældelsesfristens udløb."

Klageren har efterfølgende i skrivelse af 1/10 2009 til nævnet kritiseret selskabets afgørelse, idet han bl.a. har anført:

"1. Jeg syntes det er dybt alvorligt for min ære at Alka tillader sig at udtale at min anmeldelse til Arbejdsskadestyrelsen var med henblik på erstatning. Såfremt dette var tilfældet havde jeg nok fulgt op på sagen allerede i 2002 og ikke så sent som jeg gør, hvor jeg venligt forespørger om min sag kan tages op p.g.a. stigende smerter, hvilket de accepterer og jeg bliver da tilkendt ménskade 5 %.

…

3. Til orientering af ovennævnte. Jeg arbejder på en virksomhed hvor alle tilløb til arbejdsskader og rigtige skader skal anmeldes. Dette er gjort i mit tilfælde, da min sikkerhedsrepræsentant var med på samme kursus. Jeg bliver desværre ikke gjort opmærksom på - hverken hos læge eller andre - at jeg selv skulle anmelde skaden hos eget selskab, derfor har jeg intet fortaget mig.
4. Jeg kontaktede først Alka, da min ørelæge og kiropraktor spørger mig om skaden er indberettet.

5. Såfremt jeg i 2002 kunne forudsige at jeg ville få varige mén, havde jeg nok taget sagen op i 2002 og så blevet bekendt med at jeg også skulle kontakte Alka."

Afslutningsvis har selskabet som svar herpå i skrivelse af 5/11 2009 bl.a. gentaget, at skader, som ikke umiddelbart giver anledning til varigt mén, skal anmeldes, ligesom selskabet har henvist til bemærkningen i speciallægeerklæringen om, at klageren vedblivende og stationært fra et par uger efter ulykken havde haft hovedpinetendens og ringen for ørerne. Endelig har selskabet på ny henvist til, at ukendskab til ens forsikring ikke kan bevirke, at forældelsesfristen udskydes.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"12. Anmeldelse af skade.
12.1. Ulykkestilfælde skal anmeldes skriftligt og hurtigst muligt til Alka. Dette gælder også selvom skaden umiddelbar efter ulykkestilfældet synes at være af et beskedent omfang."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder i henhold til udtalelsen fra Arbejdsskadestyrelsen at kunne lægge til grund, at det kun er klagerens tinnitus og tendens til hovedpine, som kan henføres til følger efter ulykkestilfældet den 24/9 2002.

Da det ifølge den indhentede speciallægeerklæring fremgår, at klageren vedvarende efter ulykkestilfældet har lidt af tinnitus og tendens til hovedpine, finder nævnet det ubetænkeligt at fastslå, at kravet var forældet ved anmeldelsen til selskabet. At Arbejdsskadestyrelsen først i 2009 har vurderet, at dette mén kan fastsættes til 5 %, kan efter nævnets opfattelse ikke føres til andet resultat.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann